

ændres „sende“ til: „følge“. Der tales i § 6 om beværtningsfri Næring, og Regeringsforslaget har der Udtrykket at „sende“ tillavet Mad ud af Huset, medens der her foreslaas anvendt Ordet „følge“ tillavet Mad osv. Det er en lille Ændring, som ser meget ustyrlig ud, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at der alligevel bagved den ligger en Realitet. Den nuværende Næringslov sonderer nemlig bestemt mellem at „sende“ tillavet Mad ud af Huset, hvad der er tilfaldt alle og enhver, og at „følge“ saadan Mad, hvilket er en Ret, der kun tilkommer Værtshusene. Hele Forstellen ligger deri, at den, der har Ret til at sælge tillavet Mad, ogsaa har Ret til at stilte dermed, holde Bord med disse Varer, medens den fri Næring ikke tillader de paagældende at gøre slikt. Jeg tror ikke, man skal gaa bort fra den gode, gamle Betegnelse, som findes i vor Næringslovgivning om dette Forhold. Under Nr. 24 findes følgende Ændring vedrørende Højskolerne. Til Stykke 2, Affnit a, føjes: „lige som det skal være tilladt enhver uden Udskænkning af Brændevin, Vin eller stattepligtigt Al at beværte Deltagere i Møder, som til Fremme eller Fortsættelse af en Højskoles Virksomhed afholdes i eller ved Skolen“. Jeg har i og for sig ikke noget at erindre mod denne Bestemmelse, men jeg skal kun fremhæve, at det synes at være lidt besynderligt i denne Lov at give et saadant Privilegium til Højskolerne. Jeg vilde hellere have set, at det var lykkedes at indbefatte Højskolerne under en almindelig Bestemmelse, saa at de ikke kom til at staa her i Loven som særlig privilegerede til at drive Beværtning. Jeg siger det mest for Højskolerne egen Skyld.

Ændringsforslag under Nr. 25, som gaar ud paa at bestemme Foreningers Ret til at have Beværtning som fri Næring kan jeg tiltræde. Jeg tror, at, hvad Udvalget her har foreslaaet, er en Forbedring af Regeringsforslagets Bestemmelser og gør det mere klart, hvad der har været ment. Under Nr. 36 har Udvalget til § 12 foreslaaet at ændre Ordet „voksne“ til: „en af deres Forældre eller deres Børge“. § 12 i Regeringsforslaget gaar ud paa, at der i Beværtningslokaler ikke maa udsænktes Brændevin, Vin eller stattepligtigt Al til Personer under 16 Aar, medmindre de ere i Følge med voksne o. s. v., og det er denne Bestemmelse, der foreslaas ændret som ovenfor anført. Det forekommer mig unægtelig, at det er en meget uheldig Ændring. Jeg indrømmer, at der kan gøres en Del Indvendinger mod Regeringsforslagets Bestemmelse, men den er dog saaledes, at den bliver

nogenlunde brugelig. Vedkommende beværtningsdrivende kunne nok se paa et Menneske, om han er voksen eller ej, hvorimod man virkelig ikke kan opstille et Forlangende om, at han skal kunne kontrollere, hvorvidt den Person, der er i Følge med det unge Menneske, er en af hans Forældre eller hans Børge. Synes man ikke om Regeringsforslagets Bestemmelse, skulde jeg meget anbefale, at man gif over til den Bestemmelse, der ifølge Politivedtægten gælder i Kjøbenhavn, nemlig et almindeligt Forbud imod, at beværtningsdrivende udsænktes berusende Drikke til Børn. Saa kommer man ganske vist ogsaa langt længere ned end til 16 Aar, der her er angivet som den laveste Grænse for det Omraade, inden for hvilket denne Regel skulde gælde. Ved Ændringsforslag Nr. 37 til § 13, der omhandler, hvad der kan optages i Politivedtægten i Fremtiden med Hensyn til Beværtningsstederne, er der dernæst foreslaaet en Forandring i Regeringsforslagets Bestemmelse, idet dels Udtrykket: „paa Matten“ skal udgaa, og der skal tilføjes en Bestemmelse om, at Aftenlukningen skal være ens overalt i vedkommende Kommune, og at den skal være effektiv, saa at man straffer ikke blot Værterne, men ogsaa Gæsterne, saafremt de befindes sig i Lokalet efter Lukningstid. Jeg tror, at denne Bestemmelse gaar loblig vidt, men jeg skal i øvrigt ikke fremsætte videre Indvending mod den, idet der her er Spørgsmaal om, hvad en Politivedtægt kan optage i saa Henseende. Det samme gælder den Ændring, der bestaar i, at man udelader Ordene „paa Matten“, hvorved man i Virkeligheden aabner Afgang til, at man ved Politivedtægten kan foretage meget væsentlige Ændringer i Helligdagslovgivningen. Der er, som sagt, kun Spørgsmaal om, hvad der kan gøres ved Hjælp af en Politivedtægt, og da vedkommende Kommunalraad ikke er eneraadig over denne Politivedtægt, men den er afhængig af Justitsministeriets Approbation, faar Bestemmelsen for saa vidt ikke saa vidtrækkende Betydning. Jeg maa naturligvis kun forbeholde Justitsministeriets Stilling til, hvorledes det vil føre saadanne Bestemmelser ud i Livet, hvor vidt man vil mene det tilraadeligt i den paagældende Kommune at gaa med til at stadfæste Ændringer af den Bestaaffenhed, der her er Tale om.

Til § 15, der omhandler Brændevinsafgift, har Udvalget foreslaaet, at hele Afgiften skulde tilfalde Kommunekassen, og at Satskassen skulde give Afkald paa den Andel, den nu har. Det er en Ændring, jeg ikke vil være utilbøjelig til at gaa med til, naar vi i øvrigt her kunne faa en Lovgiv-